

Students' reflections and observations of Posebyen, spring 2022. By master students in Samfunnsplanlegging – by – og stedsutvikling, UiA.

I emnet
*Samfunnsplanlegging,
kommunikasjon og sted* var
vi studenter **Stedsagenter** i
Posebyen:

Erfare Posebyen gjennom
fotografi, fysisk vandring,
atmosfære, refleksjoner og
samtale

Sted og stedsidentitet helt
sentralt for borgere mht. til
tilhørighet

Samfunnsplanleggere må
være mer aktive i stedet man
skal planlegge. Noen
hadde abstrakte opplevelser,
mens andre følte på en personlig
nærhet til stedet.

Proessen med å jobbe mer
“nedenfra-opp”

Som stedsagenter var det
viktig at vi kunne sette oss inn i
konteksten av Posebyen og
danne oss et inntrykk av hva
stedet er.

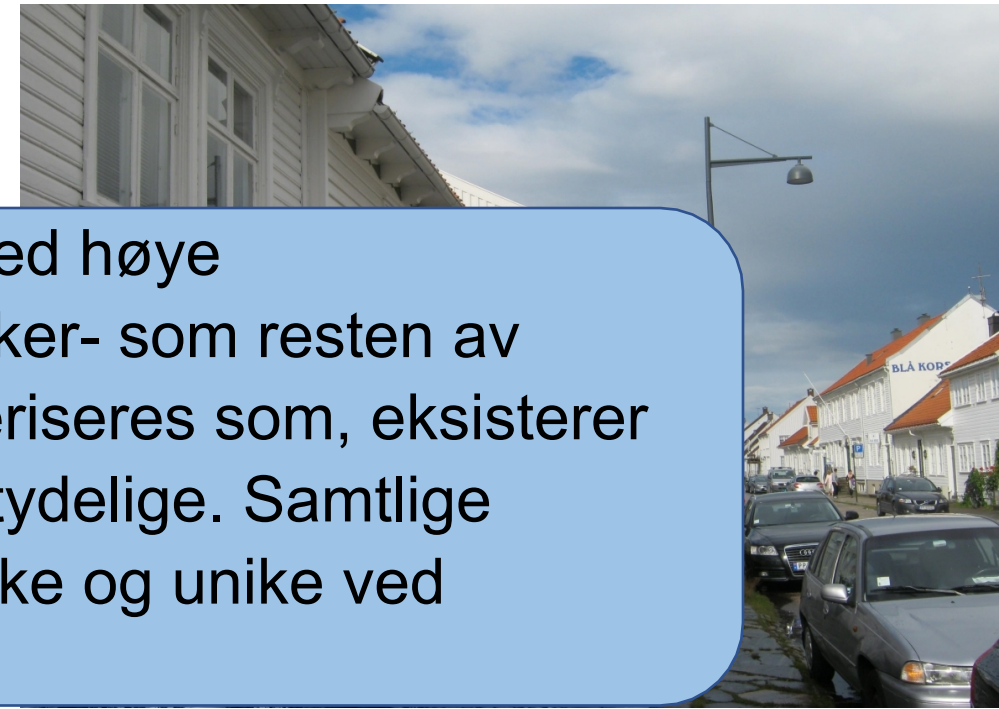
Stedsforståelse omhandler
både materialitet og
stedsfølelse

Viktig å anerkjenne hvordan noen
timers opphold i Posebyen gir en
begrenset mengde
erfaring å bygge tanker og
refleksjoner på

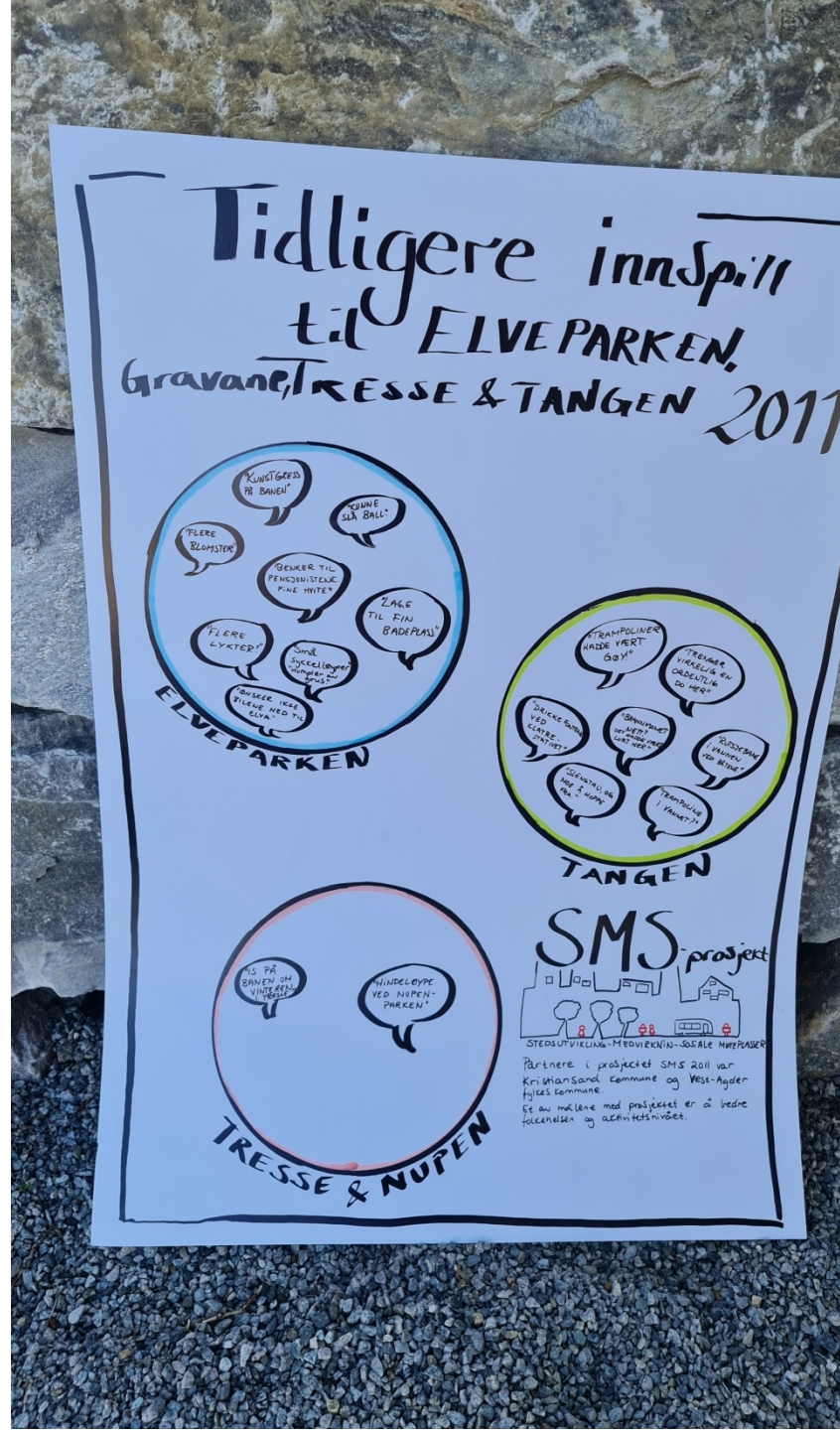
Vi la alle sammen merke til tydelige fysiske kjennetegn; hvite bygg med fargerike dører, brostein langs fortauskanten og små idylliske butikker som fyller byrommet med ideer om en tradisjonell Sørlandsby.

Den moderne by-utformingen -med høye dominerende bygg og kjedebutikker- som resten av Kvadraturen i større grad karakteriseres som, eksisterer ikke i Posebyen. Kontrastene er tydelige. Samtlige stedsagenter verdsatte det idylliske og unike ved Posebyen.

Generelt lite eller ingen aktivitet på områdene. Føles generisk og lite innbydende? – Var konklusjonen fra flere av studentene. Basert på observasjoner.

Posebyen-verkstedet

Målet: skape et deltakende og nøytralt rom for konstruktiv dialog

Hva kan vi samarbeide om? Og hvordan kan vi bedre samarbeidet?

To hovedpunkter:
Fremtidsvisjoner og
Fremtidig samarbeid

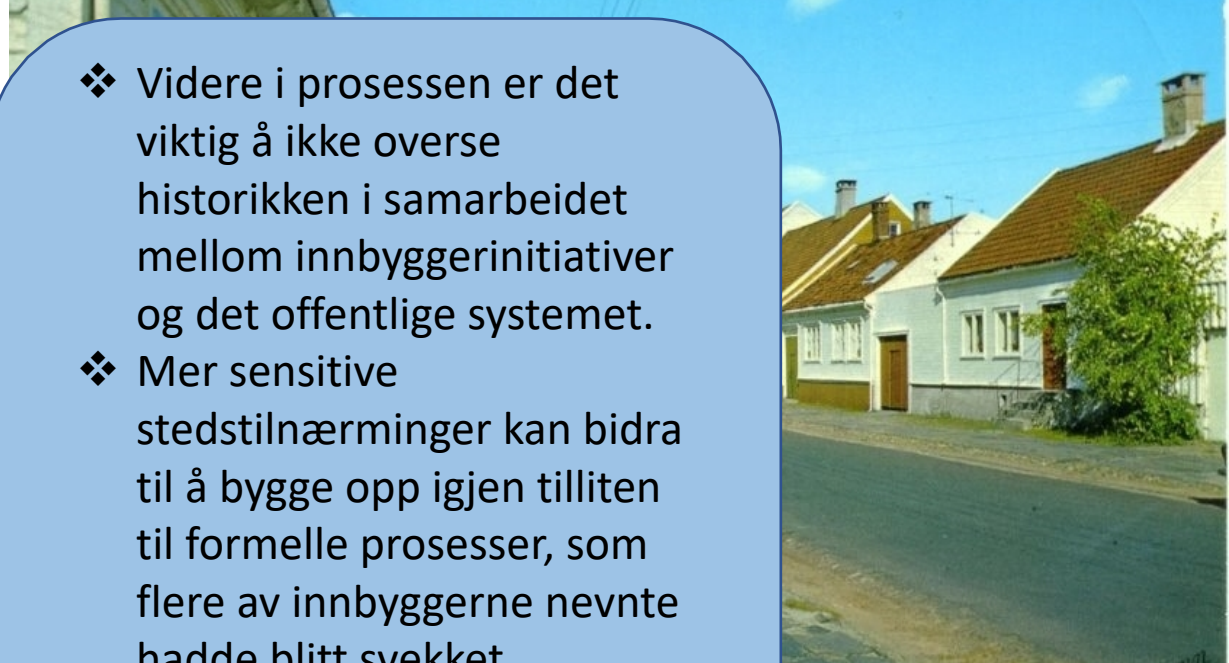
Ønske om møteplasser, nablek, gatepark, grillplasser, åpne områder, mangfold (sosial bærekraft og barnefamilier), varierte farger på hus, utvikling og oppgradering av elvepromenade. Minus var spesielt «hyblifisering»

Mer samarbeid om byromsoppgradering, mangfold i arbeidet, koble flere generasjoner sammen i arbeidet, samarbeid om prosessene, lettere vei til rådgivning (borger -> Kommune), utvikling av Jokerparken.

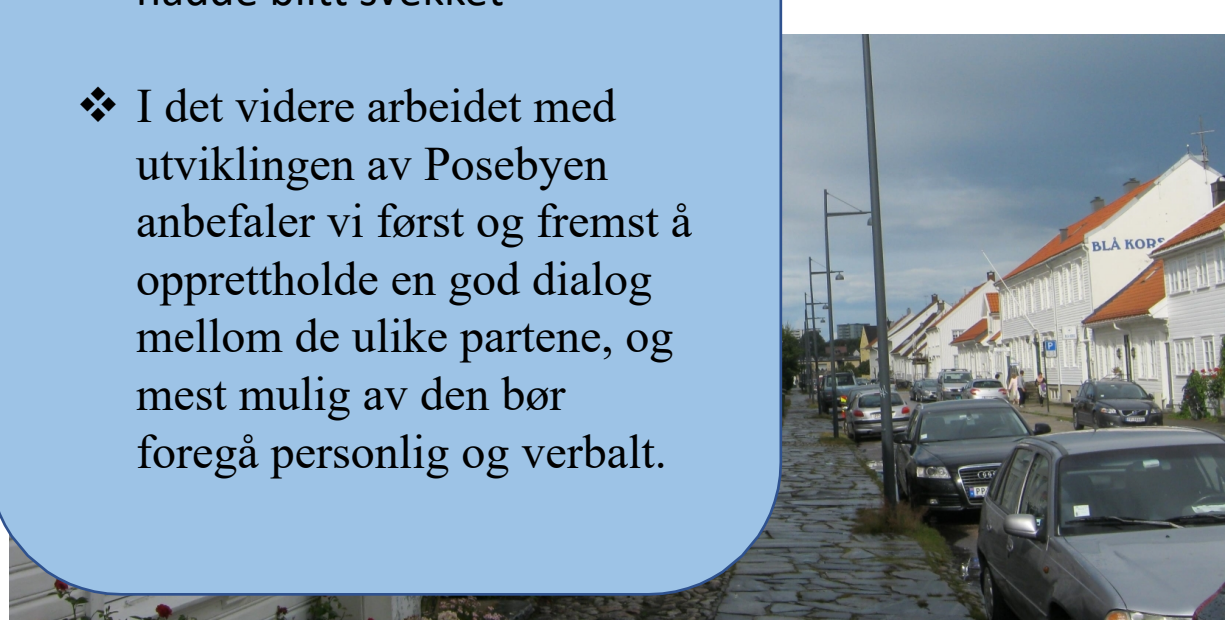
❖ Videre i medvirkningsarbeidet bør det skapes flere areaner - invited spaces - hvor folk fra sivilsamfunnet kan tas med i den offisielle planleggingsprosessen for Posebyen. Det kan f.eks. gjøres gjennom å arrangere flere verksteder.

❖ Det er viktig med jevnlig og personlig kommunikasjon mellom aktørene slik at de kan ha en god relasjon og et godt samarbeid.

❖ Videre i prosessen er det viktig å ikke overse historikken i samarbeidet mellom innbyggerinitiativer og det offentlige systemet.

❖ Mer sensitive stedstilmæringer kan bidra til å bygge opp igjen tilliten til formelle prosesser, som flere av innbyggerne nevnte hadde blitt svekket

❖ I det videre arbeidet med utviklingen av Posebyen anbefaler vi først og fremst å opprettholde en god dialog mellom de ulike partene, og mest mulig av den bør foregå personlig og verbalt.

Det er ganske rolig. Mange biler står parkert i gatene, men kun noen få kjører forbi i ny og ne. Den eneste lyden som er konstant, er fuglekvitringen.

I krysset jeg står i ser jeg stort sett hvite hus i alle retninger, de aller fleste er i gammel stil. Fra midten av krysset går det seks fortau ut i ulike retninger, kun ett av dem er asfaltert. De andre er steinlagt med større heller, og rundt husene og i vannrennene er det lagt brostein. Det er flere kontraster her i møtet mellom det moderne og det gamle.

Eldre hus og brostein eksisterer sammen med biler i gatene, elsykler utenfor hus og asfalterte veier. Foran mange av husene ser vi også små hageflekker som bidrar til den romantiske idyllen. Når kirkeklokkene ringer i det fjerne dras jeg tilbake i tid mens jeg ser på den gamle bebyggelsen, helt til en bil kjører forbi og trekker meg tilbake til nåtiden.